

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 20.3.2014.
COM(2014) 181 final

2014/0101 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko groza Lēmuma 2004/162/EK par ostu nodevām Francijas aizjūras departamentos
piemērošanas termiņu**

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumus piemēro Savienības tālākajiem reģioniem. Taču uz Francijas tālākajiem reģioniem neattiecas PVN direktīvas un tiesību aktu par akcīzes nodokļiem teritoriālās piemērošanas joma.

LESD noteikumi un jo īpaši tā 110. pants principā neatļauj Francijas tālākajos reģionos piemērot atšķirīgus noteikumus vietējām precēm un tām, kuru izcelsme ir Francijas valsts pamatteritorija, citas dalībvalstis vai trešās valstis. Tomēr LESD 349. pantā (iepriekš EK līguma 299. panta 2. punkts) ir paredzēta iespēja ieviest īpašus pasākumus par labu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomisko un sociālo situāciju. Minētie pasākumi attiecas uz dažādām politikas jomām, tostarp uz nodokļu politiku.

Ar Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmumu 2004/162/EK (kas grozīts ar Padomes 2008. gada 9. jūnija Lēmumu 2008/439/EK un 2011. gada 19. jūlija Lēmumu 448/2011/ES), kurš pieņemts, pamatojoties uz EK līguma 299. panta 2. punktu, Francijai ir atļauts līdz 2014. gada 1. jūlijam piemērot atbrīvojumus vai samazinājumus attiecībā uz ostu nodevu nodokli dažām precēm, ko ražo Francijas tālākajos reģionos (izņemot Senmartēnas kopienu). Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts to preču saraksts, kurām var piemērot nodokļa atbrīvojumus vai samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no konkrētās preces nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus.

Lēmumā 2004/162/EK norādīti iemesli, kas bijuši īpašu pasākumu pieņemšanas pamatā: attālums, atkarība no izejvielām un enerģijas avotiem, vajadzība veidot lielākus krājumus, mazs vietējais tirgus apvienojumā ar mazattīstītu eksporta darbību utt. Visi šie nelabvēlīgie faktori izraisa ražošanas izmaksu palielināšanos un līdz ar to sadārdzina vietējā ražojuma preču pašizmaksu, tādējādi, neīstenojot īpašos pasākumus, šīs preces būtu mazāk konkurētspējīgas nekā ievestās, pat ņemot vērā izmaksas preču transportēšanai uz aizjūras departamentiem. Tas nozīmētu, ka būtu grūtāk saglabāt vietējo ražošanu. Līdz ar to Lēmumā 2004/162/EK ietvertie īpašie pasākumi bija izstrādāti tā, lai stiprinātu vietējo ražošanu, uzlabojot tās konkurētspēju.

Francijas iestādes uzskata, ka nelabvēlīgie faktori, no kuriem cieš Francijas tālākie reģioni, joprojām pastāv, un vairākās no 2013. gada 25. janvāra līdz 7. jūnijam Eiropas Komisijai nosūtītās vēstulēs tās tika lūgušas saglabāt diferencētu nodokļu sistēmu, kas ir līdzīga pašreiz spēkā esošajai, pēc 2014. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 31. decembrim.

To preču saraksta pārbaudei, kurām Francijas iestādes vēlas piemērot diferencētu nodokļu uzlikšanu, vajadzīgs ilgstošs darbs, kura saturs ir pārbaudīt diferencētas nodokļu uzlikšanas pamatojumu un tās proporcionalitāti attiecībā uz katru preci, pārliedzinoties, ka minētā diferencētā nodokļu uzlikšana nevar ietekmēt Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku.

Šo darbu līdz šim vēl nav bijis iespējams pabeigt, jo attiecīgo preču ir ļoti daudz (vairāki simti nosaukumu) un par attiecīgo preču tirgu struktūru jāsavāc ļoti daudz informācijas: jākonstatē vietējās ražošanas fakts, ievērojams importa apmērs (tostarp no Francijas pamatteritorijas, kā arī citām dalībvalstīm), kas var nelabvēlīgi ietekmēt

vietējās ražošanas saglabāšanu, vietējās ražošanas monopolstāvokļa vai gandrīz monopolstāvokļa neesība, tādu ražošanas papildu izmaksu pamatojums, kuras nelabvēlīgi ietekmē vietējās preces salīdzinājumā ar importa precēm, jāveic pārbaude, vai nepastāv diferencētas nodokļu uzlikšanas nesaderība ar citām Savienības politikas jomām.

Tas, ka līdz 2014. gada 1. jūlijam netiktu pieņemts nekāds priekšlikums, varētu izraisīt juridisku vakuumu, kas liegtu piemērot jebkādu diferencētu nodokļu uzlikšanu Francijas tālākajos reģionos pēc 2014. gada 1. jūlija, pat attiecībā uz tādām precēm, kurām galu galā diferencētas nodokļu uzlikšanas saglabāšana tiktu pamatota.

Lai ļautu pabeigt pašlaik iesākto darbu un dotu Komisijai laiku iesniegt līdzsvarotu priekšlikumu, kurā būtu ņemtas vērā dažādās intereses, kas tiek skartas, ir nepieciešams sešu mēnešu papildu termiņš.

2. APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

Par minētā priekšlikuma tekstu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Komisijas kompetentajiem ģenerāldirektorātiem.

Eiropas Komisija nav veikusi ietekmes novērtējumu.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Priekšlikums paredz par sešiem mēnešiem pagarināt Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmuma 2004/162/EK spēkā esības termiņu no 2014. gada 1. jūlija līdz 2014. gada 31. decembrim.

Juridiskais pamats

LESD 349. pants.

Subsidiaritātes princips

Vienīgi Padomei ir pilnvaras, pamatojoties uz LESD 349. pantu, pieņemt īpašus pasākumus par labu tālākajiem reģioniem, pielāgojot līgumu, tostarp kopējo politikas virzienu, piemērošanu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomikas un sociālo situāciju.

Tādējādi šajā priekšlikumā ir ievērots subsidiaritātes princips.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Priekšlikums paredz par sešiem mēnešiem pagarināt pašreiz piemērojamo režīmu, lai ļautu pabeigt pilnīgu analīzi par katru preci saistībā uz pieprasījumu, kura mērķis ir atļaut piemērot diferencētu nodokļu uzlikšanu nolūkā kompensēt nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē vietējā ražojuma preces.

Cita pagarināšana netiks atļauta, iekams tiks pabeigta minētā analīze par katru preci pēc Francijas iestāžu pieprasījuma.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais instruments: Padomes lēmums.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šāda iemesla dēļ.

Grozāmais tiesību akts arī ir Padomes lēmums, kas pieņemts, pamatojoties uz to pašu juridisko pamatu (tolaik EK līguma 299. panta 2. punkts).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

**ar ko groza Lēmuma 2004/162/EK par ostu nodevām Francijas aizjūras departamentos
piemērošanas termiņu**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 349. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu¹,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Ar Padomes Lēmumu 2004/162/EK² Francijas iestādēm ir atļauts noteikt atbrīvojumus no ostu nodevām vai to samazinājumus attiecībā uz precēm, kuras ražo Francijas aizjūras departamentos un kuras ir ietvertas minētā lēmuma pielikumā. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no konkrētās preces nedrīkst pārsniegt attiecīgi 10, 20 vai 30 procentpunktus. Šie atbrīvojumi vai samazinājumi veido īpašus pasākumus, kuru mērķis ir kompensēt Līguma 349. pantā uzskaitītos īpašos ierobežojumus, kas pastāv tālākajos reģionos un kas rada vietējo uzņēmumu ražošanas izmaksu pieaugumu un pavājina to preču konkurētspēju salīdzinājumā ar tādām pašām precēm no Francijas pamatteritorijas, kā arī citām dalībvalstīm. No tā izriet, ka šie atbrīvojumi no ostu nodevu nodokļa vai tā samazinājumi attiecībā uz vietējo ražošanu ļauj atbalstīt vietējās ražošanas izveidi, saglabāšanu vai attīstību. Lēmums 2004/162/EK ir piemērojams līdz 2014. gada 1. jūlijam.
- (2) Francijas iestādes uzskata, ka nelabvēlīgi faktori, kas ietekmē Francijas tālākos reģionus, joprojām pastāv, un tās tika lūgušas Eiropas Komisiju saglabāt diferencētu nodokļu uzlikšanas sistēmu, kas ir līdzīga pašreiz spēkā esošajai, pēc 2014. gada 1. jūlija līdz 2020. gada 31. decembrim.
- (3) Tomēr to preču saraksta pārbaudei, kurām Francijas iestādes vēlas piemērot diferencētu nodokļu uzlikšanu, vajadzīgs ilgstošs darbs, kura saturs ir pārbaudīt diferencētas nodokļu uzlikšanas pamatojumu un tās proporcionalitāti attiecībā uz katru preci, pārlicinoties, ka minētā diferencētā nodokļu uzlikšana nevar ietekmēt Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku.

¹ OV C [...], [...], [...]. lpp.

² Padomes 2004. gada 10. februāra Lēmums 2004/162/EK par ostu nodevām Francijas aizjūras departamentos un par Lēmuma 89/688/EEK spēkā esības perioda pagarināšanu (OV L 52, 21.2.2004., 64. lpp.).

- (4) Šo darbu līdz šim vēl nav bijis iespējams pabeigt, jo ir ļoti liels daudzums attiecīgo preču un ievācamās informācijas, kas jo īpaši attiecas uz tādu ražošanas papildu izmaksu apmēra noteikšanu, kuras nelabvēlīgi ietekmē vietējās preces un attiecīgo preču tirgu struktūru.
 - (5) Tas, ka līdz 2014. gada 1. jūlijam netiktu pieņemts nekāds priekšlikums, varētu izraisīt juridisku vakuumu, kas liegtu piemērot diferencētu nodokļu uzlikšanu Francijas tālākajos reģionos pēc 2014. gada 1. jūlija.
 - (6) Lai ļautu pabeigt pašlaik iesākto darbu un dotu Komisijai laiku iesniegt līdzsvarotu priekšlikumu, kurā būtu ņemtas vērā dažādās intereses, kas tiek skartas, ir nepieciešams sešu mēnešu papildu termiņš.
 - (7) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Lēmums 2004/162/EK,
- IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Lēmuma 2004/162/EK 1. panta 1. punktā datumu "līdz 2014. gada 1. jūlijam" aizstāj ar datumu "līdz 2014. gada 31. decembrim".

2. pants

Šo lēmumu piemēro no 2014. gada 2. jūlija.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Francijas Republikai.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*